

Vzácní hosté z Francie na návštěvě v Petrovicích

(Tábor, roč. 35, č. 28, 20. června 1898)

Z Petrovic u Ml. Vožice. Bylo to chystání, příprav a těšení na den 10. t. m.! A také nebylo divu! Očekávali jsme pana markýze Leona Hugleville, občana Francie, s urozenou jeho chotí, roz. baronkou z Peche. Ráno však zasmušilá obloha a s ní padající déšť nevěstily valného výsledku slavnosti. Než o 1. hod. déšť ustál a za nedlouho proudy lidu valily se se všech stran. Jedny vedla sem zvědavost, jiné nadšení pro uvítání vzácných hostí, neb p. baronka je pro svoji lidumilnost a dobročinnost po celém okolí známa.

Po 4. hod. odp. vyjeli naproti vznešené vrchnosti státní banderisté, majíce v čele rázného vůdce, p. Václ. Kubce, rolníka z Hor. Stráitéže, za nimi ubírala se kapela veteránského spolku z Ml. Vožice, za tou pak na povozech jelo 20 družiček a 12 děvčat v selských krojích, a za nimi valil se zástup lidu. Za nedlouho oznamovaly salvy z hmoždýřů příjezd urozeného panstva. Na hranicích obce Petrovicé bylo setkání. Tu uvítal především p. markýze a spanilomyslnou jeho choť vlasteneckou, vzletnou, a ráznou (jemu vrozenou), řečí náčelník banderistů. Po té zahrány fanfary, načež veškeré množství čítající na 600 hlav propuklo v dlouho trvající jáсот. Pan markýz, rodilý Francouz, který na první pohled učinil na nás velmi dobrý dojem, nemoha promluvit, na všechny strany se ukláněl kloboukem mávaje.

A nyní za zvuku hudby hnulo se veškeré množství zpáteční cestou k Petrovicům. Sotva kapela umkla, již tu ozývala se druhá, vedena kapelníkem p. Maršíčkem z N. Vsi. Před Petrovicemi sestoupili vznešení manželé s povozu, rovněž tak družičky a selky, a ubíraly se pěšky ku zámku. Na cestě uvítal je nadlesní velkostatku Petrovic a Slabska, p. Fr. Kubiče se svojí šlechtnou chotí. U slavobrány očekával p. markýze s urozenou paní vldp. farář, P. Jos. Jíša z N. Vsi, s dp. kaplanem Václ. Sirůčkem. Pan farář promluvil k p. markýzovi srdečnými slovy, načež obrátě se k p. markýzce žádal ji, aby neobtěžovala si pronesená slova vznešenému svému choti tlumočiti. Po té byla urozená vrchnost přivítána sborem učít. z N. Vsi, p. Františkem Dvořákem, starostou spojených obcí Petrovice-Hor. Stráitéž jednou z družiček, p. ředitelem velkostatku v Nemyšli, jménem p. hraběte a říš. poslance, Deyma, a p. Rud. Dvořákem, nájemcem dvora v Petrovicích. Když pak vznešení hosté uchýlili se do svého obydlí, zahráno několik skladeb, načež zástup se rozešel.

Občané pak petrovičtí, novodvorští, slabečtí a zvaní hosté častování byli na útraty vznešené vrchnosti, při čemž kapela neunavně hrála.

O 9. hod. večer seřadil se opět průvod s lampiony a hudbou, aby učinil zastaveníčko v zámecké zahradě. Při prvních zvucích kapely objevili se vznešení manželé na balkoně. Když pak sehrány byly se znamenitým úspěchem ještě dvě skladby, děkoval p. nadlesní jménem své vrchnosti všem, již se o zdar tak skvělé slavnosti přičinili; vzpomněl i urozeného p. barona Karla z Peche, c. a k. rytmistra drag. pluku, a provolal mu „sláva“, které bylo zástupem hřímavě trojnásobně opakováno. Když pak zahrána byla národní hymna „Kde domov můj“, již obecnost s obnaženými hlavami sterými hlasy provázelo, a když rozžehnut byl v té době i bengálský plamen, tu dojem na každého z přítomných byl mocný. Ze zahrady vrátil se průvod opět v pořádku do hostince p. Javůrka, kdež nastal slavnostní rej. Slavnost vydařila se nad očekávání znamenitě. Není pamětníka a nebude hned tak brzo, aby cos podobného u nás kdy viděl. Při všem zachován vzorný pořádek a vše skončilo bez všíhkové nehody, začež veškerého uznání zasluhuje pořadatelstvo.

